

THE ENVIRONMENT

“Vigyázzunk a bolygónkra: víztakarékosság”

Ref. 20820

VIGYÁZZUNK A BOLYGÓNKRA: VÍZTAKARÉKOSSÁG

Ref. 20820

TARTALOM

- **30 db** 13,5 cm × 16,5 cm méretű **KÁRTYA** (színes rajzokkal) hat történethez (történetenként 5 kártya).
- **1 db MP3 AUDIO ONLINE hat szórakoztató történettel, több nyelven.** A AUDIO MP3 tartalmazza a történetek szövegét és a történetet illusztráló, kiszínezhetsi fekete-fehér rajzokat.
- **1 útmutató** a AUDIO MP3 használatához
- **5 db fából készült tartósín**

A JÁTÉK MENETE ÉS FELHASZNÁLÁSI JAVASLATOK

A játék **hat szórakoztató történetben** egy testvérpár kalandjait meséli el, akik megismerkednek a vízzel való takarékoskodás egyszerű módszereivel. Minden történethez 5 db színes kártya tartozik, amelyeket a AUDIO MP3/n hallható mese cselekménye szerint kell sorrendbe állítani.

1. Ismerkedés a játékkal:

Javasoljuk, hogy a tanulók bevonása előtt a pedagógus olvassa el vagy hallgassa meg a történeteket, és ismerkedjen meg a képes kártyákkal. Így már az anyag használata előtt ismertetheti a gyerekekkel azokat a takarékoskodási módszereket, amelyek a történetekben szerepelnek, így a gyerekek elsajátíthatják az új szókincset. Ennek során a pedagógus használhatja a AUDIO MP3-n szereplő, kiszínezeti fekete-fehér rajzokat. Miután a pedagógus és a tanulók is megismerkedtek a doboz tartalmával, a következő tevékenységeket javasoljuk:

- 2. A kártyák/rajzok csoportosítása** a kártya szegélyének színe szerint.
- 3. A AUDIO MP3-n szereplő egyik történet kiválasztása,** majd a megfelelő szegélyő kártyák csoportosítása (a mellékelt AUDIO MP3 használati utasítás szerint).
- 4. A történet meghallgatása és a kártyák sorrendbe állítása.** (elször a pedagógus jelenlétében, majd egyedül)
- 5. A helyes sorrend ellenőrzése** a kártyák hátoldalán szereplő számok segítségével.

A csoportos foglalkozáshoz, illetve a jobb láthatóság érdekében ajánlott a kártyákat a fából készült sínekbe helyezni.

AJÁNLOTT ÉLETKOR

3 éves kortól.

A JÁTÉK PSZICHOPEDAGÓGIAI CÉLJAI:

- Elsegíti a MEGFELELŐ VISELKEDÉSI MINTÁK elsajátítását olyan, a környezetvédelemmel kapcsolatos területeken, mint a vízzel való takarékoskodás.
- Fejleszti a hallgatás közbeni koncentráció képességét.
- Elsegíti az idivel kapcsolatos fogalmak (elitte, utána, később...) elsajátítását.
- Az egyes jelenetek helyes sorrendjének megállapításával fejleszti a logikai időrendiség kialakításának képességét.
- Fejleszti a beszéd- és nyelvkészséget azáltal, hogy beszédre ösztönzi a gyermeket, aki így saját magától kezdheti el felfedezni a nyelv struktúráját.
- Gazdagítja a szókincset és elsegíti a bonyolultabb nyelvi szerkezetek elsajátítását.

- Megkönnyíti az idegen nyelvek tanulását.

A JÁTÉK TOVÁBBI MENETE

1. A gyermekek a kártyák sorrendbe rakása előtt hallgassák meg figyelmesen a mesét.
2. Az adott meséhez tartozó kártyákat terítsék az asztalra és rakják sorrendbe. A hangfelvétel végén a kártyák hátoldalán található számok segítségével ellenőrzik a kirakott sorrendet (1-től 5-ig).
3. Az adott mese kártyáit a mese meghallgatása nélkül állítsák sorrendbe.
4. A sorrendbe állított kártyák alapján saját szavaikkal mesélik el a történetet.
5. Az adott mese összekevert kártyáit tegyék sorrendbe, közben saját szavaikkal mesélik el a történetet.
6. Fejlessze tovább a gyerekeknek a különféle **takarékoskodási módszerekről alkotott elképzeléseit**, amelyeket az adott történetek kártyái is megjelenítenek.

1. Hogyan takarékoskodjunk a vízzel?

Eszti és Tomi iskolai táborozáson vett részt a hegyekben. Az osztály egy kis hegyi menedékházban szállt meg. A két testvér nagyon örült annak, hogy pár napot a természetben tölthet, távol a város füstjétől és zajától. Tanító bácsijuk ráadásul sok-sok érdekes dolgot tanított nekik a természetről. Aznap este a vacsora után mindannyian összegyűltek a szabad ég alatt, és a csillagokat figyelték.

Hamarosan elérkezett a lefekvés ideje, ezért Eszti és Tomi fogmosáshoz készülődtek. Megnyitották a vízcsapot, hogy egy kicsit benedvesítsék a fogkefájukat, mielőtt rátennék a fogkrémet, aztán folyó víz mellett nekiláttak a fogmosásnak. Ekkor belépett a tanító bácsi, hogy megnézzé, minden rendben van-e. Amikor meglátta, hogy mit csinálnak a gyerekek, így szólt:

– Ejnye, gyerekek. Miért nem zártátok el a csapot? Így csak a vizet pocsékoljátok!

Eszti és Tomi meglepetten egymásra nézett, és szinte egyszerre mondták:

– De csak néhány percre hagytuk nyitva a csapot! Az is baj?

– Hát mit gondoltok, ha majdnem három percig folytatjátok a vizet feleslegesen, az semmiség? Gyertek csak, elvégezzünk egy kísérletet; biztos vagyok benne, hogy utána másként gondoljátok majd.

A tanító bácsi kiment, majd hamarosan néhány üres műanyag flakonnal tért vissza. A testvérek kíváncsian várták, mire készül a tanító bácsi.

– Na, gyerekek, a kísérlet a következő: Eszti, te fogd az órát, és három percig mérd az időt attól a pillanattól, hogy megnyitom a vízcsapot. Azt mondtátok, ennyi ideig szoktatok fogat mosni, igaz?

– Tomi, neked is nagyon fontos feladatot szántam. Amíg Eszti az időt méri, menj, és három percig folyasd a vizet ezekbe a flakonokba, de közben ügyelj arra, hogy egyetlen csepp se menjen mellé!

Amikor a tanító bácsi jelzett, Eszti egyik kezével elindította a stopperórát, a másikkal pedig megnyitotta a csapot. Tomi elkezdte megtölteni az első flakont. A testvérek nagyon figyeltek, hogy mindent jól csináljanak. Az arcukra kiülő feszült figyelem azonban hamarosan átadta a helyét a meglepetésnek, amikor Tomi már a harmadik flakont kezdte megtölteni vízzel. Hamarosan letelt a három perc.

– Vége! – kiáltotta Eszti, és elzárta a csapot.

Lássuk az eredményt!

Eszti tátott szájjal bámult a flakonokra: Tomi háromnál is több flakont töltött meg vízzel! Micsoda pazarlás! Mindössze három perc, és mennyi kárba vezett víz! A gyerekek meglepetése csak fokozódott, amikor a tanító bácsi azt kérdezte tőlük:

– Lássuk csak, gyerekek! Hányszor is mostok fogat naponta?

Eszti és Tomi egymásra nézett: – Háromszor!

A tanító bácsi így folytatta:

– Jegyezzétek meg: ha naponta háromszor mostok fogat, fejenként naponta közel 10 flakonnyi vizet pocsékoltok el! Akkor képzeljétek csak el, hogy mennyi víz megy így kárba egy hónapban! Fejenként sok-sok liternyi!

A tanító bácsi azt javasolta, hogy a jövőben fogmosás előtt töltsenek meg egy fogmosópoharat vízzel és azzal öblögessenek.

– Jól van, gyerekek – mondta a tanító bácsi, – Azt hiszem, mára ennyi elég volt. Holnap hosszú nap vár ránk, most menjünk aludni!

Eszti és Tomi a hálóterembe sietett, ahol már mindenki lefekvéshez készülődött. Aznap este a két testvér azzal a gondolattal aludt el, hogy ha attól kezdve mindenki ezzel az egyszerű módszerrel takarékoskodik a vízzel fogmosáskor, több millió liter vizet spórolhatnak meg.

2. Apa és anya tanácsai

A táborozás hamar véget ért, és Eszti Tomival együtt egy izgalmas hétvége után hazautazott. A vacsoraasztalnál a gyerekek lelkesen mesélték, mi mindent tanultak a természetről. Amikor a papájuk meghallotta, hogy milyen jó kis módszert tanultak a gyerekek a vízzel való takarékoskodásra, gondolta, elmeséli azt a pár jótanácsot, amelyet a tévében hallott:

– Látom, érdekel benneteket, hogyan lehet takarékoskodni a vízzel, és megóvni a környezetünket. Képzeljétek, ma a híradóban én is hallottam néhány ötletet erre! Kíváncsiak vagytok rá?

– Igen, apa! Meséld el! – kiáltott fel Eszti lelkesen.

Tommi nem mondott semmit, mert tele volt a szája, csak bólintott.

Apa ivott egy korty vizet, majd mesélni kezdett.

– Először is azt hallottam, hogy a mosógépet nem tanácsos beindítani, ha csak félig van tele.

– Miért, apa? – kérdezte Tommi kíváncsian.

– Azért, mert a mosógép minden mosásnál ugyanannyi vizet használ el, mindegy, mennyi ruhát tesznek bele. Ha tehát csak félig töltjük meg, feleslegesen pocsékoljuk a vizet. Jobban járunk, ha egyszerre több ruhát mosunk ki, mintha ugyanezt a ruhamennyiséget két-három mosás alkalmával mosnánk ki. Azaz a szennyeskosárból mindig az összes ruhát pakoljátok be a mosógépbe!

– Rendben, apa! – mondta Tommi.

Mikor látta, hogy a gyerekek mennyire érdeklődnek a téma iránt, anya is megszólalt:

– Én is hallottam egy jó ötletet a híradóban! Kíváncsiak vagytok rá?

– Igen! – mondta Eszti.

Tommi most sem tudott válaszolni, mert tátott szájjal bámulta a sok finom süteményt, amelyet apa épp akkor hozott ki a konyhából.

Anya mesélni kezdett:

– Néha szoktatok nekem segíteni a mosogatásban, igaz?

Ekkorra már Tommi is figyelni kezdett:

– Persze, anya. De ott hogyan lehet takarékoskodni a vízzel?

– Ó, nagyon könnyen, kisfiam. Csak mindig el kell zárni a csapot, miközben a mosogatószeres szivaccsal áttöröd a tányérokat, edényeket és evőeszközöket. Ha eközben nem zárjuk el a csapot, nagyon sok víz megy veszendőbe. Ezért a következőt kell tenni: először minden piszkos edényt öblítsétek le egy kicsit. Aztán zárjátok el a csapot, és a mosogatószeres szivaccsal mindent alaposan tisztítsatok meg. Végül nyissátok meg a csapot, öblítsétek le az edényeket, evőeszközöket, és tegyétek félre száradni.

Most Tommi szólalt meg:

– Ráadásul, ha megnyitjuk a csapot, akkor sem kell erős sugárban folytatni a vizet, elég, ha csak egy kicsit, igaz, anya?

– Igazad van, Tommi! – kiáltott fel Eszti.

– Látod, Eszti? – kérdezte Tommi, – Már három módszert ismerünk arra, hogyan lehet könnyen takarékoskodni a vízzel.

– Milyen igaz! Ha mindenki megfogadná ezeket a hasznos tanácsokat, az sokat segítene a Földünkön. Pláne, mert azt hallottam a suliban, hogy aszályos évek következnek.

– „Aszály” akkor van, ha sokáig nem esik az eső, és elfogy a víz, igaz, Eszti? Ez pedig úgy tudom, nagyon rossz a termésnek, az erdőknek és az állatoknak.

– Pontosan! – válaszolta a testvére – De nekünk, embereknek is nagyon rossz ám!

A két testvér csendben majszolni kezdte a sütit, és megfogadták, hogy a jövőben is megszívlelik az imént hallott tanácsokat.

3. Nagyapa tanácsai

Egy nap, iskola után Eszti és Tomi látogatóba ment nagyapához. Mivel már több napja nem találkoztak, sok-sok mesélnivalójuk volt a számára. Nagyapa örömmel ölelte magához a gyerekeket, majd letelepedett öreg karosszékebe. Ebben üldögélve rengeteget mesélt már unokáinak, akik a szőnyegen, törökülésben kuporogva, tátott szájjal hallgatták. Ma Tomi elmesélte a nagyapának, mi mindent tanultak a takarékos vízhasználatról. Nagyapa figyelmesen végighallgatta. A beszámoló végén Eszti megkérdezte:

- Nagyapa! Neked is van ötleted arra, hogyan tudnánk takarékoskodni a vízzel?
- Hát persze, hogy van! Több is! Akarjátok hallani?
- Igen, meséld el légy szíves! – mondták a gyerekek.

Nagyapa felállt a karosszékből, és együtt a fürdőszobába mentek. Ott nagyapa felnyitotta a WC-tartály fedelét. A gyerekek kíváncsian figyelték, mert el sem tudták képzelni, mi következik.

- Nézzétek csak, gyerekek! – mutatott a tartály belsejébe.

A testvérek odahajoltak, és kíváncsian bámulták a tartályban úszó kis flakont.

Csak arra tudtak gondolni, hogy ez a flakon már nem fért el nagyapa hűtőszekrényében, ezért tette ide.

Nagyapa elmosolyodott és elmondta a gyerekeknek, hogy a kis flakon arra jó, hogy amikor a WC-tartály feltöltődik, csak kevés vizet használjon el. Így nem megy kárba annyi víz minden egyes lehúzásnál.

- Milyen jó ötlet! – gondolták a gyerekek.

- De a fürdőszobában máshogy is lehet ám takarékoskodni a vízzel! – mondta nagyapa.

- Mutasd meg! – kiáltott fel Tomi, és izgalomban ugrott egyet.

Nagyapa megsimogatta az állát, mint mindig, amikor mesélni kezdett:

- Tudjátok, hogy minden nap mosakodunk, igaz?

Tominak hirtelen eszébe jutott, hogy esténként mennyire elbágyad fürdés után.

- És? – kérdezte Eszti.

– Nos, a mosakodáshoz nem kell az egész kádat teleengedni vízzel. Az is jó, ha gyorsan lezuhanyoztok, hiszen ahhoz nem kell annyi víz, és ugyanolyan tiszták lesztek utána.

Eszti arra gondolt, hogy a fürdőszobai locs-pocs helyet itt az ideje áttérni a zuhanyozásra.

– De ez még nem minden! – mondta nagyapa. Amikor zuhanyozáskor beszappanozzátok magatokat, és közben nyitva hagyjátok a csapot, nagyon sok vizet pazaroltok el feleslegesen. Ezért szappanozás közben inkább zárjátok el a csapot. Utána ismét kinyithatjátok, hogy lemossátok megatokról a habot. Így tiszták is lesztek, és a vizet sem pocsékoljátok. Próbáljátok csak ki, és zuhanyozzatok egyszer úgy, hogy előtte bedugjátok a káddugót. Meglátjátok, hogy sokkal kevesebb víz kell a zuhanyzáshoz, mintha a kádat teljesen teleengednétek vízzel. Na? Mit gondoltok?

- Nagyszerű ötlet! – mondta Eszti.

– Nahát, hogy csak otthon, a lakásban mennyi vizet lehet megspórolni! Ha mindannyian betartanánk ezeket a szabályokat, a Föld vízkészlete is tovább tartana! – tette hozzá Tomi.

- Úgy van! – helyeselt Eszti és nagyapa.

A nagyapától hallottaknak köszönhetően Eszti és Tomi ötletlistája újabb tippel bővült.

4. Locsoljunk takarékosan!

Eszti és Tomi hétvégére vidéken élő nagybácsijukhoz és nagynénjükhöz utazott. A hatalmas házat egy gyönyörű veteményeskert vette körül, de a házhoz tartozott még egy tágas udvar is, ahol az unokatestvérek gyakran játszottak együtt. Mivel nagybátyjuk nemrég egy kosárpalánkot is felállított a kertben, az unokatestvérek kosárlabdázni kezdtek. Játék közben Eszti egy kicsit nagyobb lendülettel hajította a labdát testvére felé, így az Tomi feje felett átrepülve egyenesen a veteményeskertben landolt.

Eszti a labda után szaladt, térdig gázolva a veteményeskertben termő paradicsomban, paprikában és tökben. A labdát majdnem összekeverte az egyik nagyra nőtt tökkel, ám aztán hamarosan rábukkant az igazi labdára. Amikor lehajolt érte, Eszti egy hosszú, fényes, kígyószerű valamire lett figyelmes, amelytől nagyon megijedt. Nagybátyja meghallotta a kiáltást, és unokahúga segítségére sietett.

– Mi a baj, Eszti?

– Semmi, semmi – hüppögte a kislány, – csak egy pillanatra az hittem erről a fekete gumicsőről, hogy kígyó!

– Ugyan, Eszti – mosolygott a nagybácsi, – hisz ez csak egy csepegtetőcső!

– Csepegtetőcső? Hát az meg micsoda? – kérdezte Tomi, aki addigra szintén odaért, mert már nagyon szerette volna folytatni a játékot.

– A csepegtetőcsővel pocsékolás nélkül lehet öntözni – mondta a nagybácsi, miközben magához intette a gyerekeket, hogy közelről is megnézhessék a csövet. – A víz kis cseppekben távozik a cső apró nyílásain, itt ni. Így a föld jól átnedvesedik. Ha a veteményeskertemet slaggal öntözném, a víz megposhadna, mert a talaj nem tudja jól magába szívni a vizet, az összegyűlt víz egy része pedig elpárologna.

Tomé emlékezett arra, hogy a suliban azt tanulta, hogy a víz a napsugarak hatására elpárolog.

Esztinak nagyon tetszett a csepegtetőcsős módszer, és így szólt:

– Csak az a baj, hogy a virágok öntözésére a víztakarékos módszer nem jó.

Ekkor a nagynénjük kihajolt a konyhaablakon. A kezében egy gőzölgő fazekat tartott, amely tele volt főtt zöldségekkel, és így szólt:

– Hát már hogyne lenne jó, Eszti! Például a konyhai főzővizet is újrahasznosíthatjuk! Gyertek csak be, megmutatom!

Mindannyian a konyhába tódultak, ahol a nagynéni kivette a zöldségeket a fazékból, és egy tálba rakta. Ezután a nagybácsi a vízzel teli fazekat kitette az ablakpárkányra hűlni.

Néhány órával később, amikor az edényben levő víz kihűlt, nagybátyjuk megöntözte vele a virágokat. Azt is elmagyarázta, hogy az esti öntözés azért hasznos, mert sötétedés után a víz nem tud elpárologni. Aznap este mindannyian a nagybácsi és a nagynéni zöldségeskertjének csodálatos terményeiből falatoztak odakinn a kertben. Ez a vidéki látogatás nem csak vidáman telt, hanem a gyerekek újabb ötleteket is kaptak arra, hogyan lehet takarékoskodni a vízzel.

5. A nagy vacsorája

Egy szerda délután, miután Eszti és Tomi végzett a házi feladattal, csendesen olvasgattak a nappaliban. Hirtelen nyílt az ajtó, és valaki belépett rajta. A gyerekek nagymamája volt az, és egy tömött bevásárlókocsit vonszolt maga után. Eszti és Tomi felpattant és odaszaladtak hozzá segíteni.

A konyhában nagy kipakolta a kosár tartalmát, a gyerekek pedig mindent gyorsan a helyére raktak. Ha nem tudták, hol a helye valaminek, megkérdezték: „Hát ez hova való?” „És ez? Ennek hol a helye?” Persze a legjobban a sütik és az üdítőitalok helyét ismerték. Nagyi nagyon hálás volt a segítségért, és megkérdezte, lenne-e kedvük a vacsora elkészítésében is segédkezni. Mivel Esztinek és Tominak aznap délutánra semmi más dolga nem volt, örömmel vállalták a kuktáskodást.

Nagyi friss salátát és sült halat tervezett aznap vacsorára. Eszti nagyon örült, hogy ő készítheti el a halat, és határozott mozdulattal kivette a fagyasztott halat a zacskóból. Azt gondolta, hogy a leggyorsabban úgy olvaszthatja ki, ha a csap alá teszi, és bő sugárban langyos vizet ereszt rá. Nagyi ennek láttán csóválni kezdte a fejét:

– Várj egy kicsit, Eszti, zárd csak el azt a csapot! Ráér az a halacska! Hagyjuk, hadd engedjen fel magától a hűtőszekrényben! Gondold csak meg: ezzel egy csepp vizet sem pocsékolunk el, mi közben pedig nekiláthatunk a salátakészítésnek.

– Milyen igaz, nagy! – mondta Eszti, miközben a nagy betette a fagyasztott halat a hűtőszekrénybe.

Mivel Tomi látta, hogy a testvére a hallal foglalatkosodik, a saláta elkészítését ő vállalta magára, és így szólt:

– Nagyi, addig én előkészítem a fejessalátát.

– Rendben, de előtte ne felejtsd el megmosni a leveleket!

– Máris! – mondta a kisfiú, és már szaladt is a mosogatóhoz, kinyitotta a vízcsapot, és a bő víz alatt szorgosan mosni kezdte a salátaleveleket.

– Tomi, zárd csak el azt a csapot! – szólt rá nagy! – Ha így mosod meg a salátaleveleket, nagyon sok víz megy veszendőbe! Sokkal jobb, ha egy edényt félig megtöltesz vízzel, és abban mosod meg a salátaleveleket. Így a vizet sem pocsékolod.

– Nahát! Ez eszembe se jutott! Látod ezt, Eszti? Már megint tanultunk valami újat arról, hogyan lehet takarékoskodni a vízzel!

Nagyi és az unokák végül olyan finom vacsorát készítettek, hogy egy étteremnek is becsületére vált volna. Amikor a gyerekek szülei a munkából hazaérve elköltötték a vacsorát, elhalmozták dícsérettel a szakácsnőt és ügyes kis kuktáit.

6. Eszti, Tomi és a szomszéd bácsi autója

Egy szép nyári délután Eszti és Tomi úgy döntöttek, hogy bicikliznek egyet a közeli parkban. Anyukájuk a lelkükre kötötte, hogy vegyenek fel bukósisakot és legyenek nagyon óvatosak, mert a parkhoz vezető úton nagy a forgalom. A kereszteződésben is nagyon körültekintően kell viselkedniük: mielőtt átmennének rajta, előbb álljanak meg és figyelmesen nézzenek körül.

A házból kifelé jövet a gyerekek látták, amint a szomszéd bácsi hatalmas, vadonatúj autóját mossa. Eszti és Tomi köszönt neki, majd Eszti így szólt:

- Egy ekkora autót jó sokáig tart lemosni, ugye?
- Nem is beszélve arról a sok vízről, amely mosás közben kárba megy! – tette hozzá Tomi.
- Szívesen segítünk ám! – mondta Eszti.
- Hát, az biztos, hogy hat kéz gyorsabban végez, mint kettő! Ám legyen! – állt rá a szomszéd bácsi.

Amikor Tomi összeszámolta, hogy hármuknak hány keze van, rájött, hogy bizony neki is szivacsot kell ragadnia.

A gyerekek gyorsan egy vödör szappanos vízbe mártották a szivacsokat, és nekiláttak a mosásnak.

Amikor a kocsi már alig látszott ki a szappanos hab alól, a szomszéd bácsi a slag után nyúlt, mert ez tűnt a leggyorsabb módszernek a kocsi leöblítésére. A locsolócsövet kézbe véve megnyitotta hát a csapot, és bő sugárral locsolni kezdte a kocsi oldalát. Tomi ezt látva megkérte, hogy a szappanos habot ne a slaggal öblítse le, majd elzárta a csapot. A szomszéd bácsi meglepetten nézett a kisfiúra, aki így szólt:

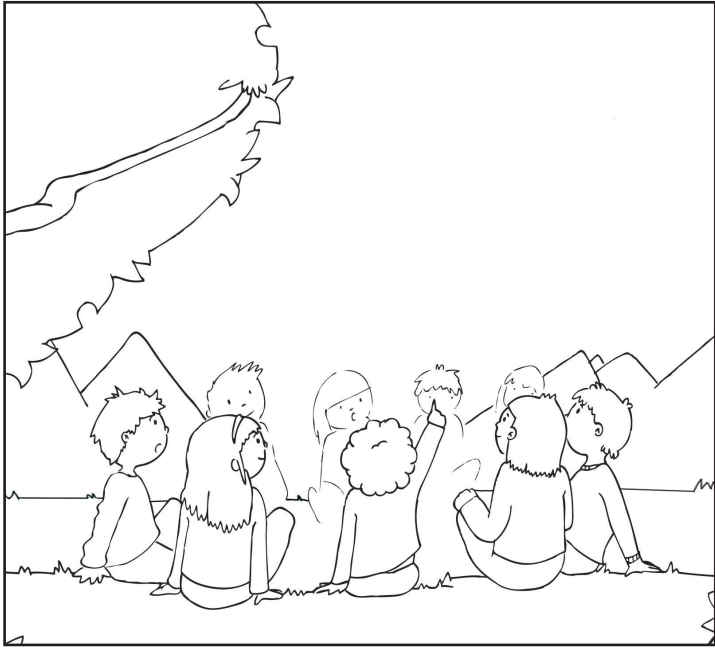
– Meg tetszik látni, hogy a slaggal nagyon sok víz megy kárba, ráadásul utána térdig járnánk a sárban. A legjobb megoldás az, ha az autót kocsimosóba tetszik vinni. De mivel ezt a mosást már elkezdtuk mi, szerintem a szappanos habot néhány vödör vízzel is remekül le lehet mosni. Így sok vizet megspórolhatnánk.

A szomszéd bácsi ekkor egy vödör vizet loccsantott az autó tetejére, amitől az csak úgy csillogott-villogott a tisztaságtól. A második vödör vizet a kocsi oldalára lötytyintette, ügyelve arra, hogy mindenhol érje a víz. Néhány vödör víz után a kocsi szebb lett, mint újkorában. Az eredmény láttán mindhárman elcsodálóztak.

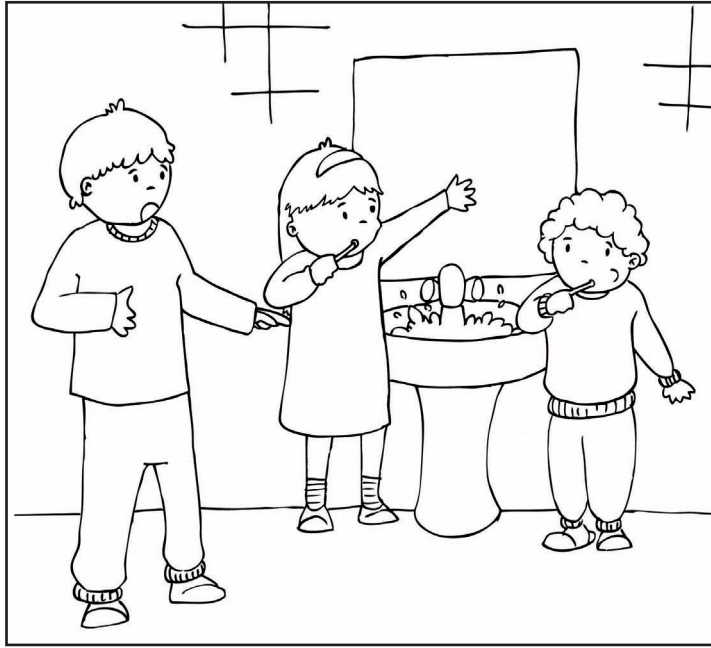
Amikor elkészültek, Eszti észrevette, hogy csöpög a csap, mert rosszul zárták el. Arra gondolt, hogy ha a csapot egész nap hagyják csöpögni, azzal nagyon sok víz menne kárba. Ezért nekiveselkedett, és teljes erejéből megpróbálta elzárni a csapot, de nem sikerült. Tomi magabiztosan lépett oda, de a csappal ő sem bírt:

– Húúú, de nehéz! – mondta Tomi, miközben az erőfeszítéstől kivörösödött tenyerét dörzsölgette.

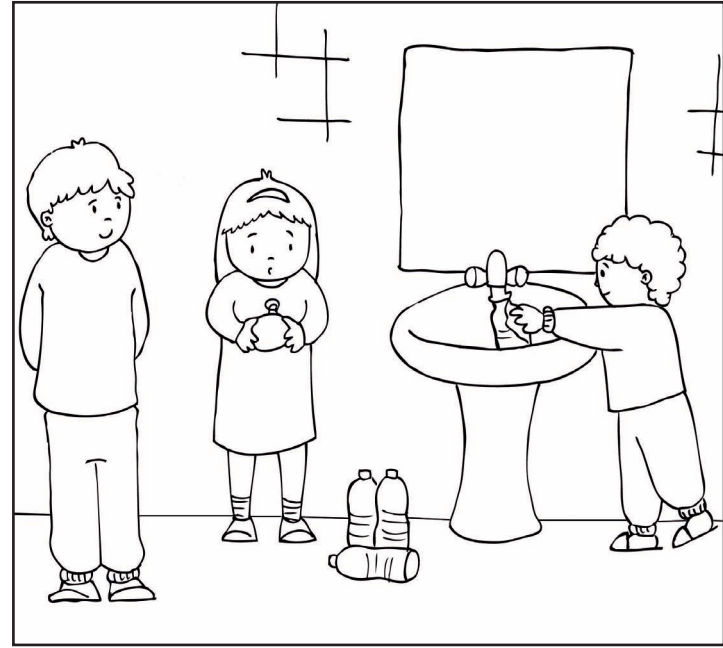
Ekkor a szomszéd bácsi bement a garázsba, és egy hatalmas franciakulccsal tért vissza. Ennek aztán egyetlen csap sem tud ellenállni! Jó szorosan meghúzta hát, és a csöpögés azonnal abbamaradt. Eszti és Tomi nagyon elégedett volt, mert ezúttal is sikerült okosan használni a vizet. Ráadásul köszönetképpen a szomszéd bácsi elvitte őket egy körre az új autójával és utána még egy üdítőre is meghívta őket.

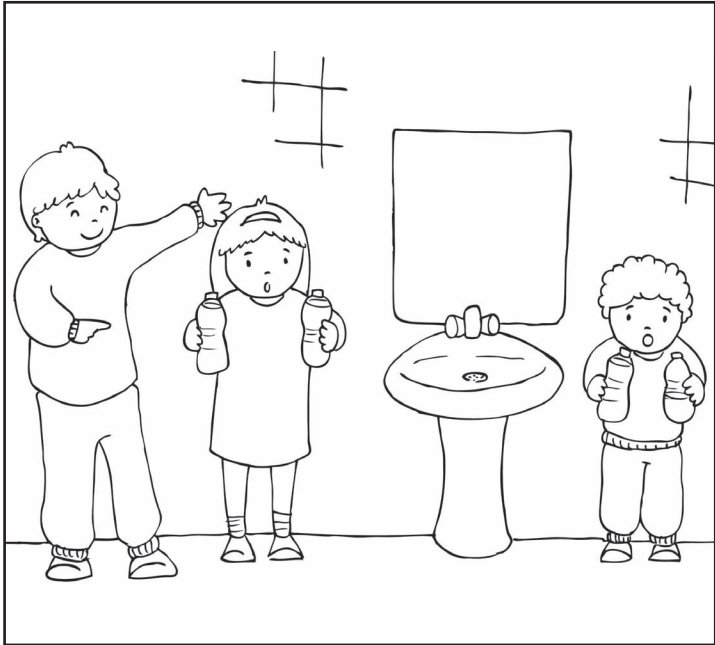
1

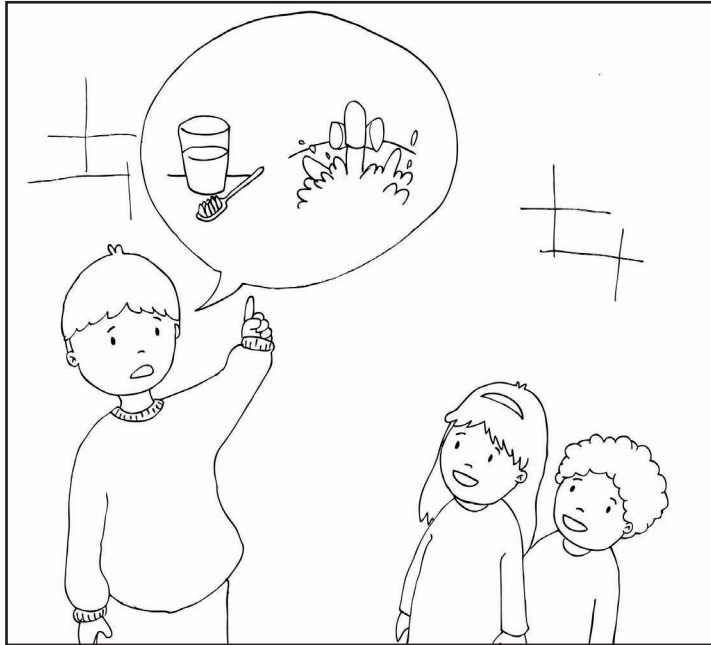
2

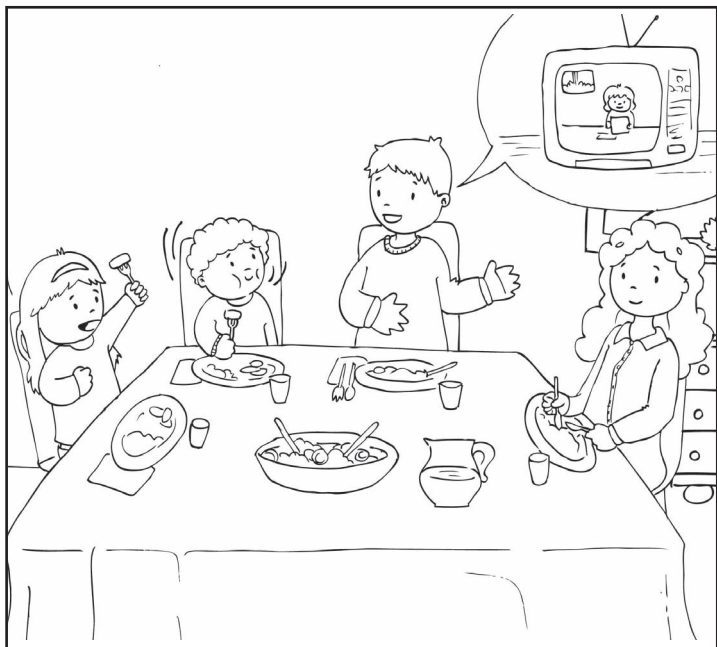
3

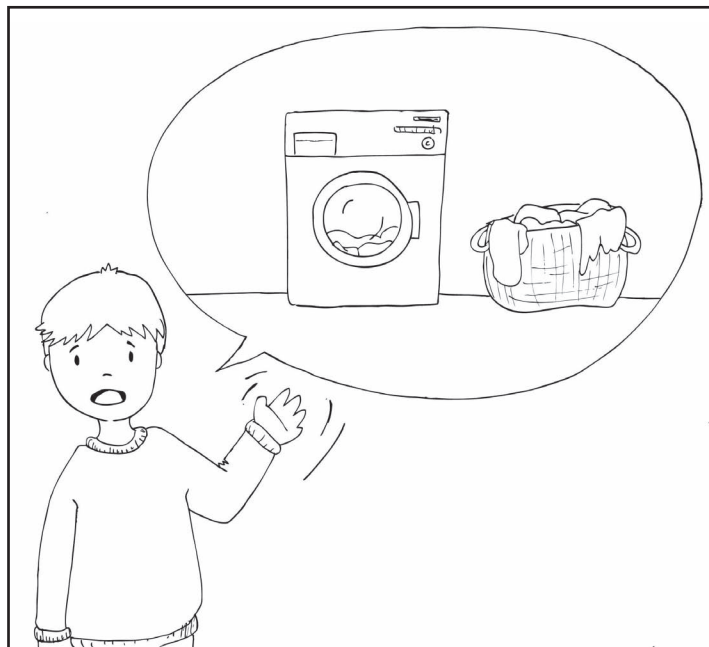
4

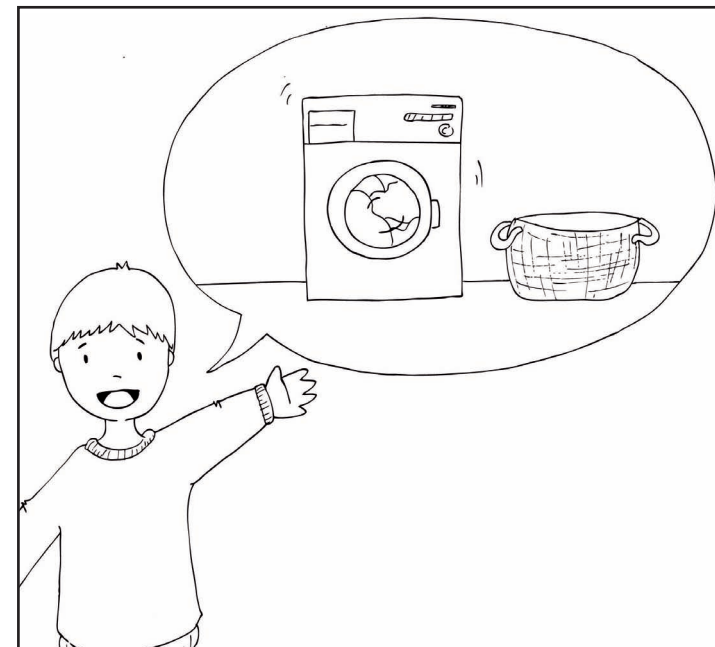
5

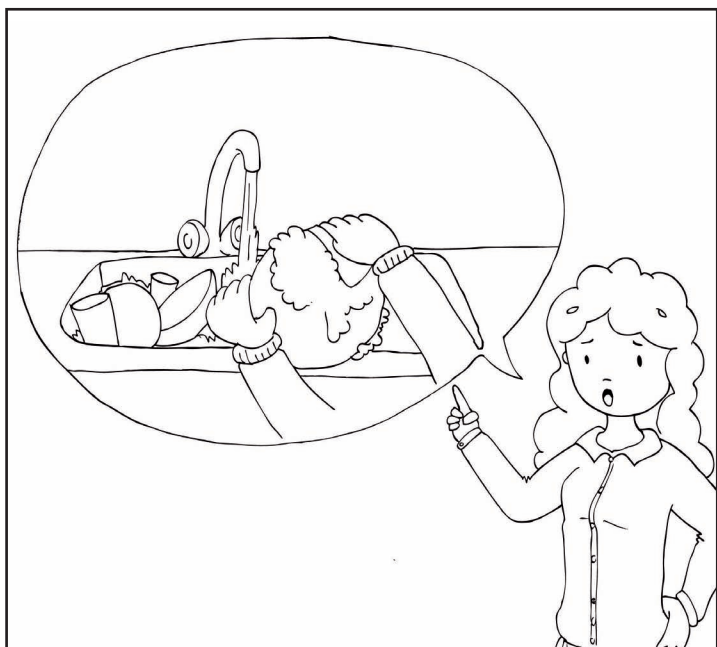
1

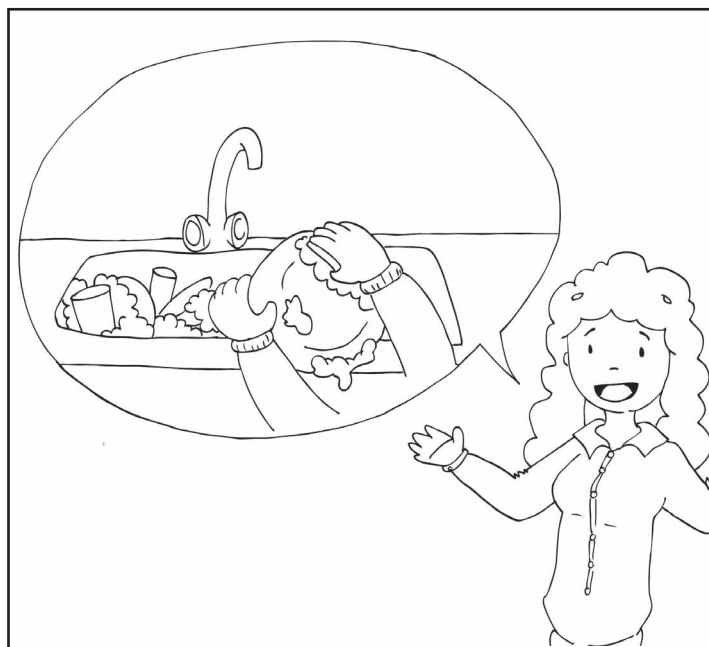
2

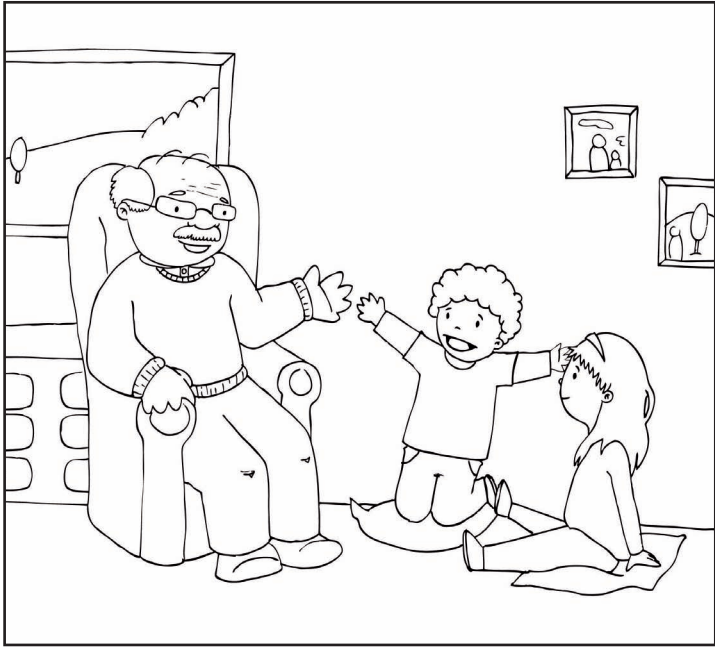
3

4

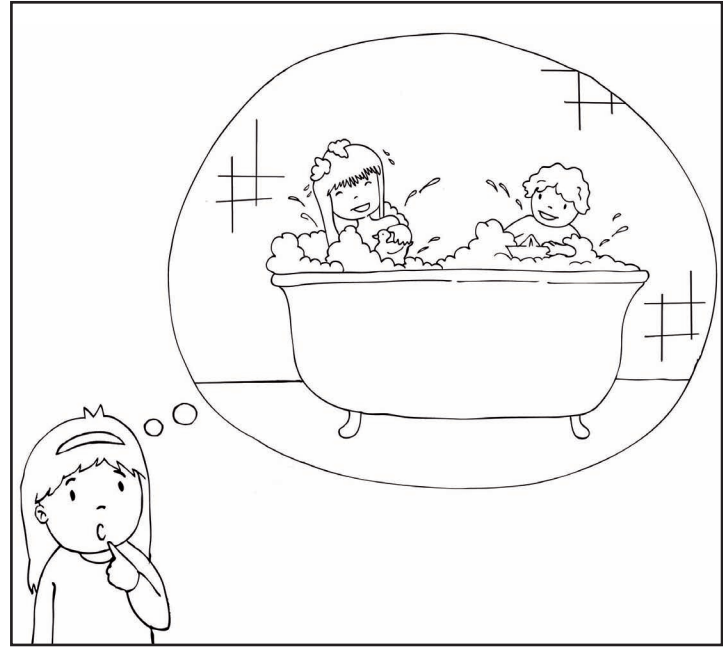
5

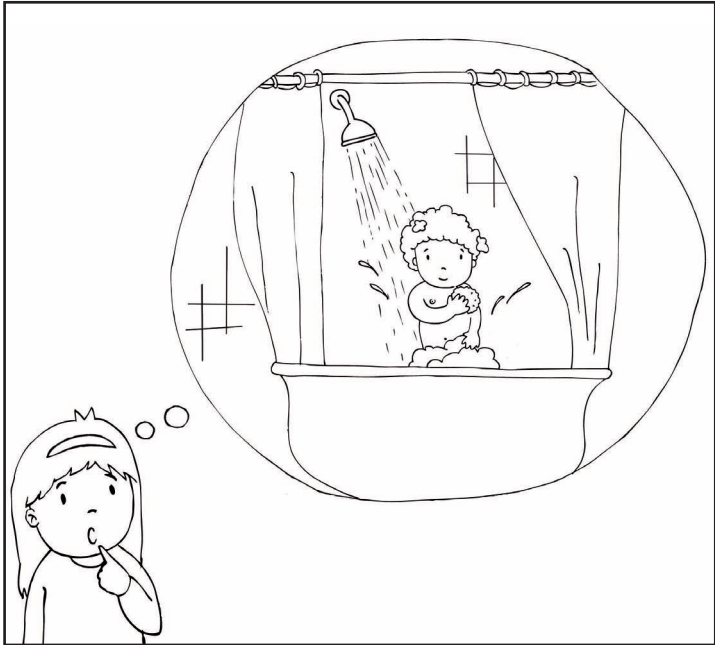
1

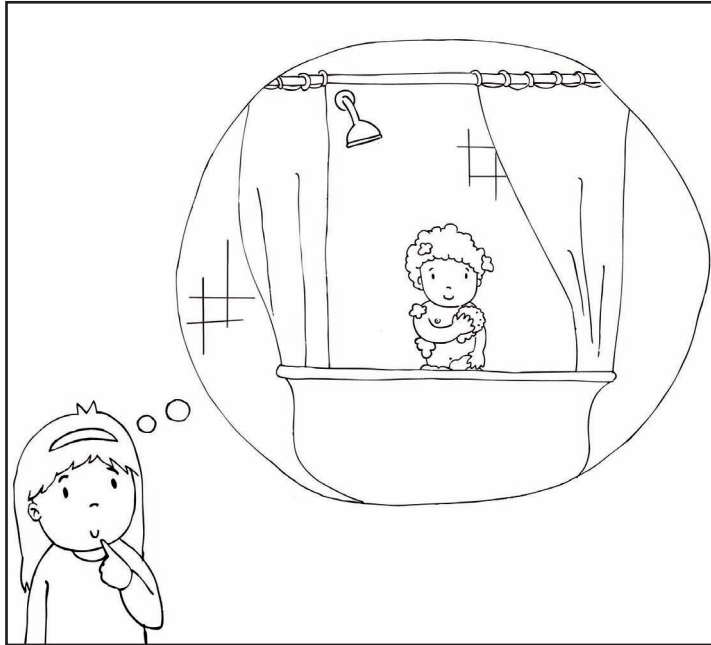
2

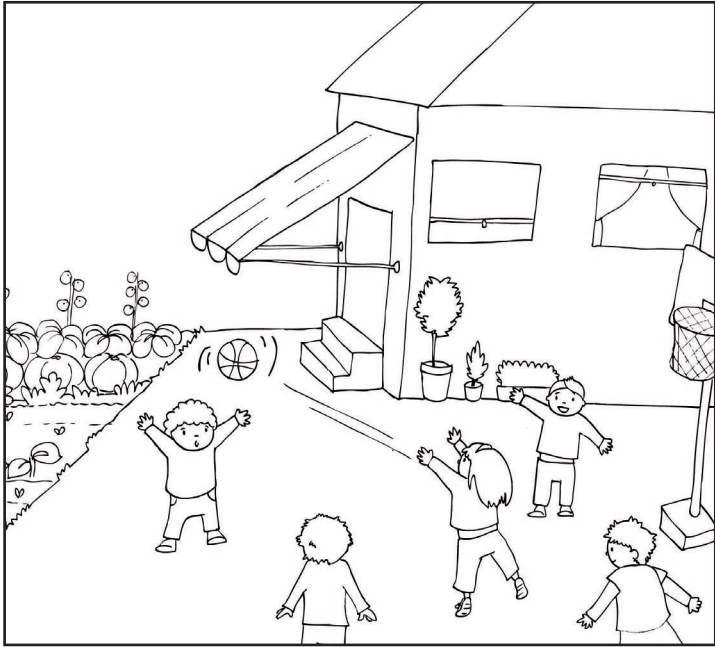
3

4

5

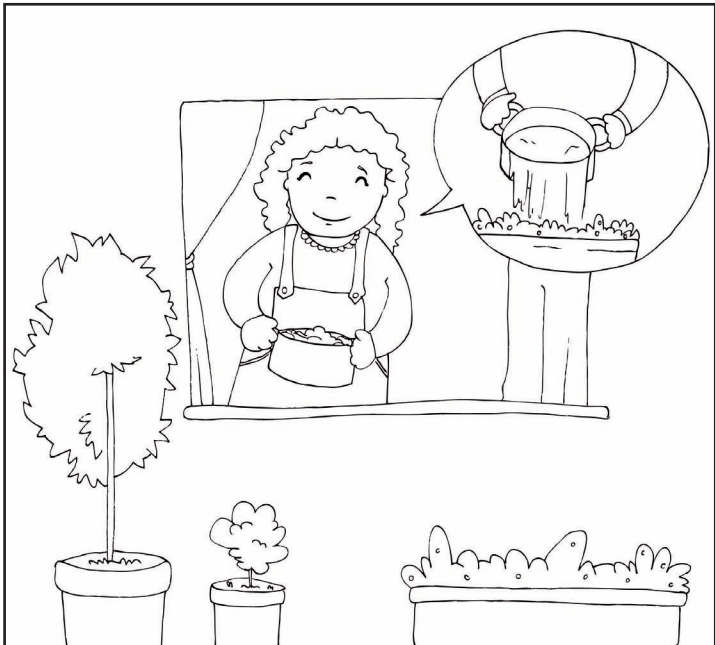
1

2

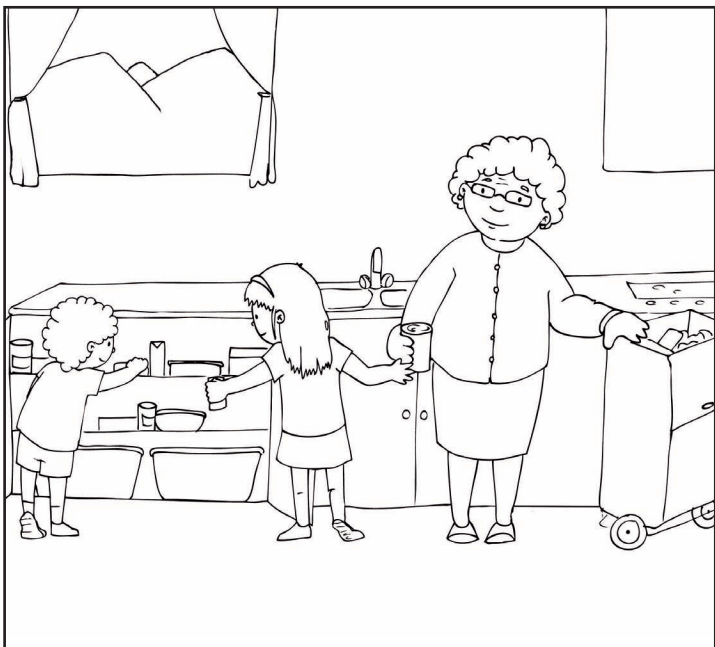
3

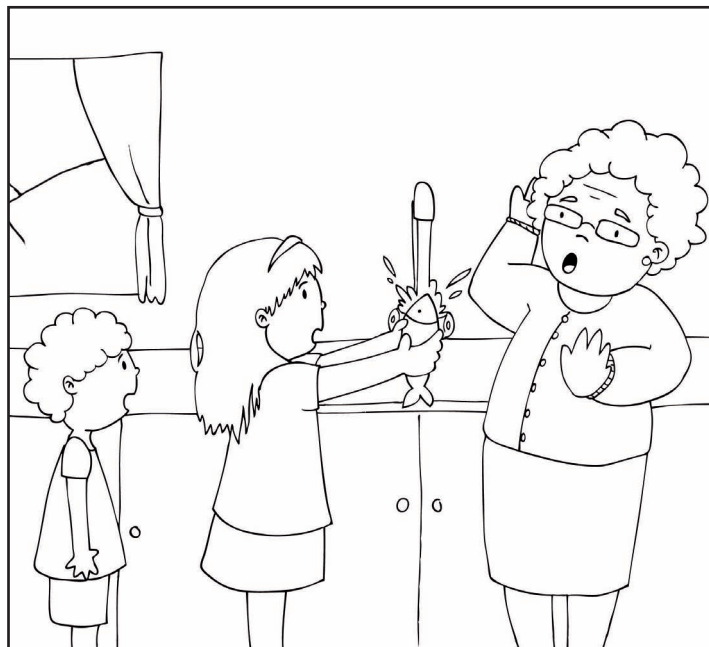
4

5

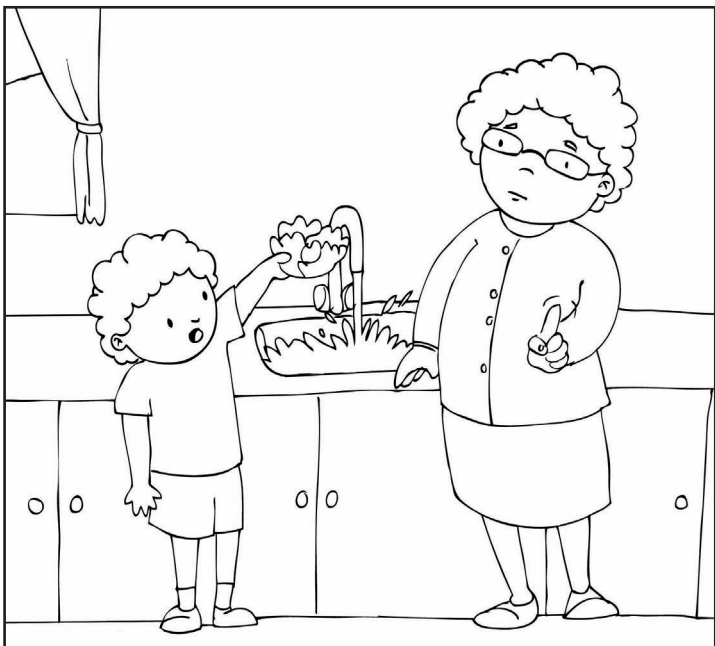
1

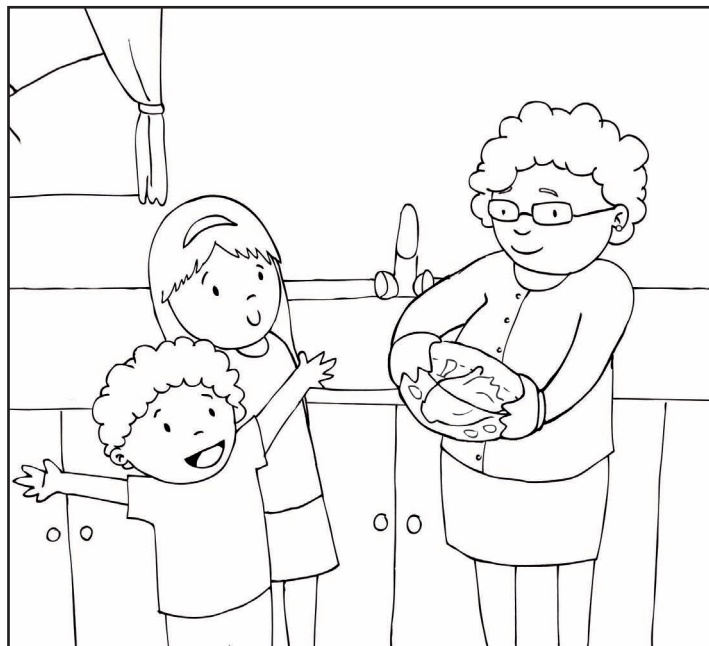
2

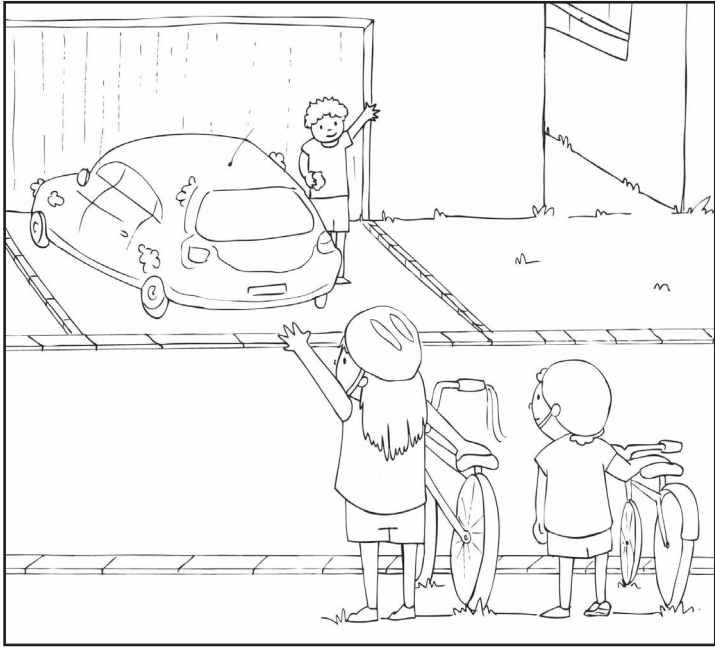
3

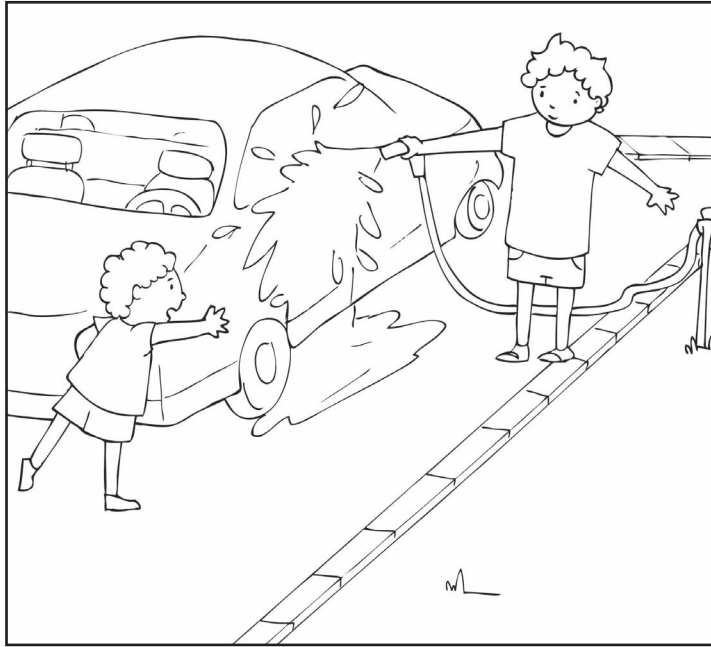
4

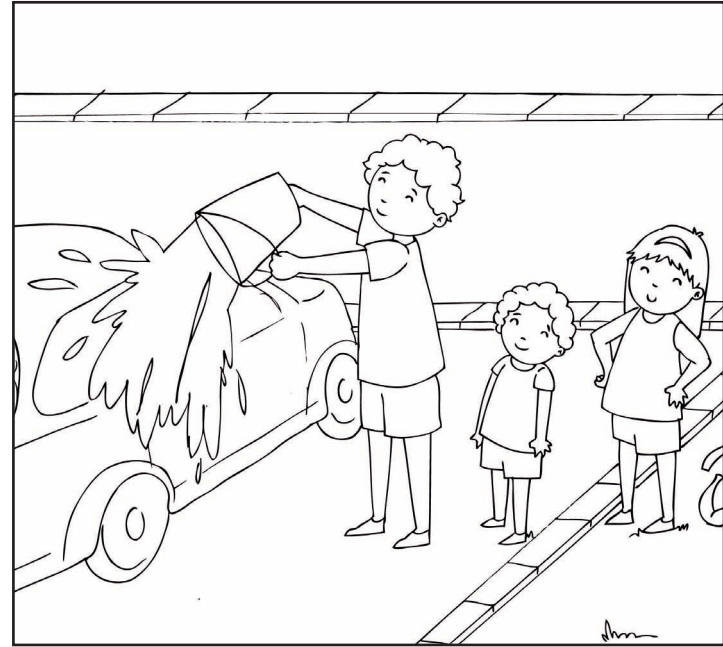
5

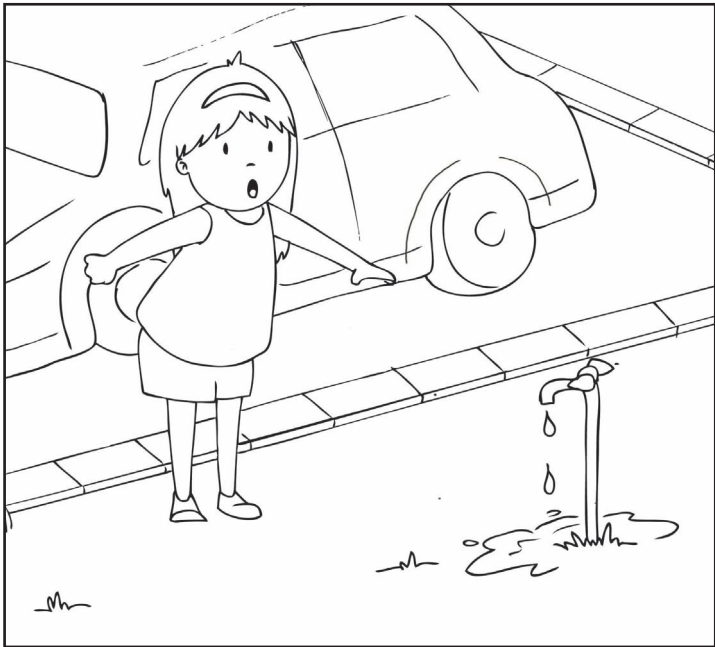
1

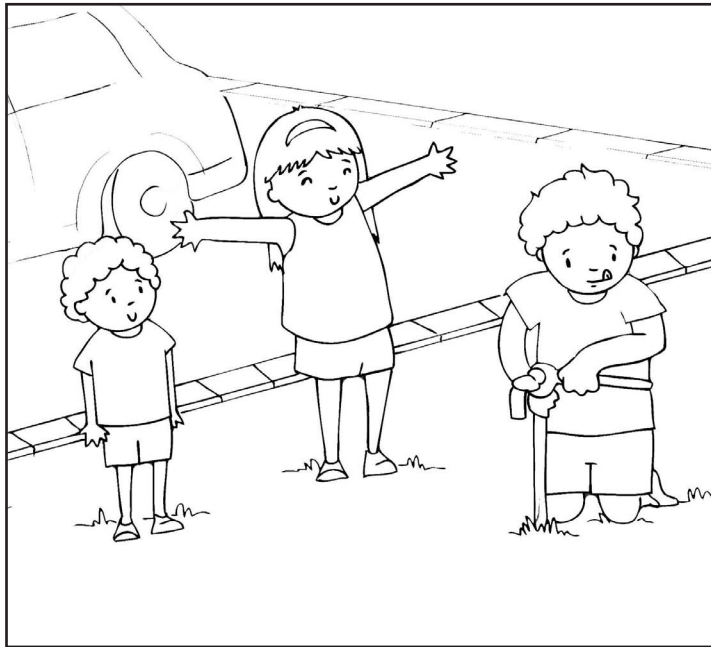
2

3

4

5